

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Cătră femeile rom. din Ungaria.

Femei române!

Imprejurări triste au determinat monarhia habsburgică să ia armele și să iasă pe câmpul de onoare.

Am apucat vremuri de răstribite și de grea răspundere.

Soții, fiii și frații noștri sunt chemați sub steaguri, spre a-și vărsa sângele lor pentru cinstea și apărarea patriei, iar voinicii noștri au eșit în rânduri și s'au prezentat cu toții în vechea și strămoșească fidelitate pentru tronul habsburgic.

Groază, milă și sfâșietoare dureri sbuciumă inimile noastre duioase, în aceste zile de grea cumpănă. O rană adâncă ne sapă în suflet: grija pentru iubiții depărtați.

Femei române! Acum însă este rândul nostru să ne arătăm demne de acești bravi ostași. Cu putere isvorată din judecata noastră să învingem gemetele și slăbiciunea, cu toate să ne ridicăm deodată și să sârim de ajutor.

Să fim conștii că și noi, ca mame, soții, surori sau fiice, putem aduce nemăsurate servicii. Dela noi trebuie să pornească îmbărbătarea și curajul pentru toți cei ce pleacă să-și împlinească sfânta datorință.

Cu frunțile ridicate să cugetăm, cum am putea alina mizeria și nenorocirea ce bântuie poporul în aceste clipe fatale. Dela inimile noastre milostive și darnice atârână ușurarea durerilor și dela energia și curajul nostru depinde îmbunătățirea stărilor economice.

Uniunea femeilor române din Ungaria va trebui să se consacre în aceste vremuri de războire unei acțiuni comune de ajutorare.

Este datorința femeilor, ca astăzi să aducă jertfele lor materiale și morale pentru alinarea suferințelor.

Apelez dar la toate Reuniunile de femei române, precum și la toate centrele românești, în cari se găsesc femei cu inimă nobilă, să se organizeze pentru a fi de ajutor celor necăjiți, atât pe cale materială cât și morală.

Acțiunea noastră trebuie să pornească dela fieștecă Reuniune și din fieștecare centru și unghiu românesc, în care o femeie fruntașă va lua inițiativa.

În prima linie fieștecare Reuniune sau centru va depune ca bază o sumă de ajutorare, la care va spori obolul tuturor celor ce se vor înșira să contribuie, pornind astfel colectarea pentru sfântul scop. Și cele mai minimale ajutoare se primesc și vor fi de mare folos. Darurile peste 2 coroane să se publice.

Numai cu mijloacele materiale vom putea îngriji și alina durerea, vom înlesni însănătoșirea celor porniți în focul gloanțelor și vom putea scuti și ajutama pe nefericiții copii și nepuțințioșii bătrâni rămași acasă fără sprijin.

Iar concentrându-ne energia noastră vom putea face cele mai însemnate servicii pe cale morală. Prin voință femeia este capabilă să săvârșească minuni. Astfel cu mic cu mare să înlocuim munca aceluia ce ne fusese stâlp. Eșiți afară la câmp, și continuați lucrul la meserii, în comerț și intelectual, pretutindeni, în toate direcțiunile, căci femeia este capabilă să înlocuiască și să facă servicii în locul bărbatului, dovedind rolul adevăratului feminism.

Fiecare Reuniune va lucra independentă, în centrul său, punându-se în înțelegere cu forurile civile, și luând îndrumările soc. Crucei roșii.

Nu vă descurajați, femei române! Svântați-vă lacrimile de pe obraji supti de grije, întăriți-vă inimile, și înainte de toate cu tăria credinței noastre strămoșești, cu nădejdea în cel Atotputernic, să pornim la casa Domnului, implorând ajutorul său pentru biruința și pentru întoarcerea bună a oștirilor noastre.

Și pe urmă lozinca noastră să fie: *la muncă*, — la munca grea și serioasă, cu care vom pregăti paturile de durere.

Brașov, în 22 Iulie 1914.

Maria B. Baiulescu,
președinta «Uniunii femeilor române din Ungaria».

Notă: Fiecare foaie românească este rugată să reproducă acest manifest.

Germanii pentru războiu.

Adunarea imperială votează cinci miliarde.

Martți, în 4 August n. a fost deschisă în Berlin sesiunea extraordinară a Reichstagului german, convocată pentru a se pronunța asupra situației grave. Au fost de față aproape toți deputații, apoi înalții dignitari ai imperiului, corpul diplomatic, împărăteasa, principesa moștenitoare, etc. Împăratul Wilhelm, în uniformă de campanie, gata de a pleca pe câmpul de războiu, a intrat în sală la ora unu după amiază, primit fiind cu entuziasm. A urcat tronul și a cetit cu glas puternic următorul mesaj, — accentuând cu energie anumite părți din el:

«În ceasul cel mai grav am strâns pe reprezentanții și pe aleșii poporului german împrejurul meu. Vreme de aproape o jumătate de veac am putut stăruii pe calea păcii. Încercările de a atribui Germaniei o tendință războinică și de a micșora pozițiunea ei în lume, au pus adeseori pe poporul nostru și răbdarea noastră la o grea încercare. Cu o probitate nestrămutată guvernul meu a urmărit, chiar și în împrejurări provocatoare, desvoltarea tuturor forțelor morale, intelectuale și economice, ca scop suprem. Lumea a fost martoră, cu ce ardoare neobosită ne-am aflat în primul rând în tumulturi și în turburările dintre marile puteri. Primejdiile mai mari, provocate de evenimentele balcanice, păreau că au trecut. De odată o prăpastie s'a deschis, prin uciderea ami-

cului meu, Arhiducele Francisc Ferdinand. Augustul meu aliat, Împăratul și Regele Francisc Iosif, a fost silit să ia armele spre a apăra siguranța imperiului său contra unor agitațiuni primejdioase, cari veneau dintr'un stat vecin. Guvernul rus s'a împotrivit monarhiei aliate la urmărirea intereselor ei legitime.

Nu numai datoria noastră de aliată ne chiamă alături de Austro-Ungaria, ci o sarcină mai grea ne incumbă în același timp: de a apăra propria noastră pozițiune, cum și vechea comunitate de cultură a ambelor imperii, în contra asaltului forțelor ostile.

Cu inima turburată a trebuit să mobilizez armata mea în contra unui vecin, cu care ea a luptat alături pe atâtea câmpii de bătăe. Cu o durere sinceră am văzut sfărâmându-se o amicitie, cu credință păstrată de cătră Germania. Guvernul rus, cedând influenței unui naționalism nesăturat, a luat în apărare cauza statului, care a adus nenorocirea acestui războiu, prin plănuirea unui atentat criminal. Faptul, că și Franca stă alături de adversarii noștri, nu ne-a putut surprinde. Silițele noastre de a ajunge la relațiuni mai amicale cu guvernul francez s'au izbit foarte adeseori de niște vechi speranțe și de o veche ură. Tot ce poate face inteligența și puterea omească, pentru a pregăti poporul pentru ultimele hotărâri, s'a făcut cu ajutorul patriotic al D-voastre. Animozitatea, care s'a răspândit de multă vreme la răsărit și la apus, a izbucnit în flacări. Situațiunea actuală nu a eșit din vre-un conflict de interese trecătoare, ori din constelațiuni diplomatice: ea este rezultatul unei rele voințe, care lucrează de mulți ani în contra puterii și prosperității imperiului german.

Nu o dorință de cucerire ne împinge; suntem inspirați de voința tare, de a ne păstra locul pe care ne-a așezat D-zeu. Să-l păstrăm pentru noi și pentru toate generațiile viitoare. Din documentele ce vi se vor prezenta veți recunoaște, cum guvernul meu, și mai ales cancelarul meu, s'au silit până în ultimul moment de a evita primejdia. Apărarea legitimă ne este impusă: *cu conștiința și cu mâna curată luăm sabia.*

Apelez la popoarele imperiului german, ca să apere cu toate puterile și în conlucrare frățească cu aliații noștri ceea ce noi am creiat printr'o muncă pacifică. După pilda părinților noștri, tari și credincioși, serioși și cavaleri, umili în fața lui D-zeu și mândri în fața dușmanului, ne confirmăm Atotputerniciei eterne de a întări apărarea noastră și de a o duce la bun sfârșit. Poporul german, strâns împrejurul principilor și călăuzilor lui, își fixează privirile asupra voastră. *Luăți deciziunile voastre unanim și repede: aceasta este via mea dorință»*....

Deputații au primit cu aclamări sgomotoase și cu vii aprobări fiecare frază din discursul împăratului, iar la urmă au făcut ovațiuni entuziaste împăratului Wilhelm, care a mai rostit

și vorbirea următoare: «Domnilor! Ați cetit sigur aceea ce am spus eu poporului, din balconul palatului. Repet și acum: nu cunosc partide, ci *cunosc numai Germani*. Ca o probă, că sunteți ferm hotărâți, fără deosebire de partide, fără deosebire de clase și de confesiuni, să mă urmați totdeauna și pretutindenea, la primejdie și la moarte, (durch Dün und Dick, durch Not und Tod), chem pe prezidenții partidelor, să înainteze spre mine și să-mi făgăduiască aceasta, dând mâna cu mine». Sala a răsunat de strigătele: «Trăiască Împăratul», — iar prezidenții tuturor partidelor au înaintat spre împăratul, care le-a strâns cu căldură mâinile. Adunarea imperială a cântat imnul național, împăratul a strâns mâna cancelarului și a șefului statului major, și a părăsit sala în mijlocul celor mai entuziaste ovațiuni. *Adunarea a votat apoi, ascultând întâi exposeul cancelarului asupra situațiunii, cu unanimitate un credit urgent de cinci miliarde, pentru scopurile războiului.*

Războiul popoarelor.

A intrat și Anglia în focul războiului, punându-se, firește, pe partea Franciei și a Rusiei. Martți sara la orele 7 a înmănat ambasadorul ei din Berlin guvernului german declarația de războiu. Pretextul, sub care s'a făcut declarația de războiu, e următorul: Germania, pentru a-și putea duce trupele mai iute la granița Franciei, va trece cu ele prin Belgia, cu toate că independența și neutralitatea Belgiei e asigurată din partea tuturor puterilor, deci și din partea Germaniei. Când i s'au cerut espicări, guvernul german a recunoscut, că da, va vătămă dreptul popoarelor prin aceea ce vrea să facă; dar se află în situația de a nu putea proceda altcum. Promite, că greșala aceasta o va repara Germania, spre mulțumirea Belgiei, a cărei independență și neutralitate de altcum guvernul german o recunoaște și o va respecta în viitor. Guvernul Angliei nu a fost mulțumit cu aceste espicări, și cum am spus, Martți la orele 7 a trimis Germaniei declarația de războiu. Germania are acum selupte cu trei dușmani: pe uscat cu Rusia și cu Franca, pe mare cu Anglia. Cât pentru reparația promisă, ea ar fi fost se fie făcută astfel, că dacă va învinge Germania pe Francezi, ceea ce e considerat aproape ca sigur la Berlin, două județe i se vor lua Franciei și se vor da Belgiei. Guvernul din Belgia a fost încunoștințat, sigur, despre aceste intențiuni ale guvernului german, dar totuși nu a dat permisiune trupelor germane se treacă prin Belgia, ci s'a plâns și a reclamat sprijinul Franciei și al Angliei, cu rezultatul arătat mai sus. Germania a trimis atunci ultimul Belgiei și poate a și intrat cu trupele ei pe teritoriu belgian. De pe câmpul de războiu sârbesc nu avem nici o știre autentică, decât că Belgradul a fost de nou bombardat din partea artileriei noastre. *Ultimele știri tele-*

grafice vestesc apoi, că trupele germane au avut învingeri, atât asupra celor franceze, cât și asupra celor rusești.

Monarhia noastră a trimis Rusiei, iar Sârbia a trimis Germaniei declarație de război.

Contele Tisza despre Români.

Ziarele din capitală publică declarațiunile făcute de contele Tisza, ministrul-prezident ungar, despre ținuta patriotică, ireproșabilă, și despre loialitatea Românilor din monarhia austro-ungară. Și-a exprimat recunoștința și mulțumirea sa adâncă pentru însuflirea cu care rezerviștii români au alergat sub steag. A spus apoi următoarele: «In aceste vremuri mari, cum sunt cele de acum, ies la iveală adevărurile cele mari, sădite în inimele popoarelor, iar în fața lor certurile și frecările vieții de toate zilele amuțesc. Români trebuie să simțască și ei, că interesul românismului este strâns legat de conducerea germană-maghiară în monarhie, că ei în comunitate cu noi au să se aperse în contra povoiului slav, și că trăesc într-o astfel de țară, în care pe lângă toate frecările anumite, au comori materiale și culturale abundante, putându-se bucura de toate binefacerile egalității politice de drept. In aceste zile de mare importanță pentru istoria lumii au să se valoreze aceste idei fundamentale ale corectei politici reale române, și trebuie se înceteze cearta bagatelisoare și agitația lipsită de conștiință, folosită cu atâta istețime, pentru a se înjuga poporul român, contrar intereselor sale vitale, la carul politicii panslave. Sunt zile mari acestea și pentru Români. In acest moment grav trebuie să-și dovedească ei loialitatea cu fapte, cari cer jertfire de sine. In ora primejdiei alipirea credincioasă către patrie va șterge orice urmă a contrastelor din trecut, și va crea stânca neresturnabilă a încrederii și iubirii reciproce, pe care poate să se ridice apoi vremea mai frumoasă și mai bună a cooperării armonice dintre Români și Maghiari!».

Neutralitatea Italiei.

A treia din puterile aparținătoare triplei alianțe, Italia, nu va intra încă în focul războiului, ci își va păstra neutralitatea. In înțelesul contractului de alianță, Italia nu e adevărat obligată să sară în cazul de față nici întru ajutorul Austro-Ungariei, și nici întru ajutorul Germaniei. Ministrul de externe italian, marchisul San Giuliano, a asigurat însă pe ambasadorii dela Roma ai Austro-Ungariei și ai Germaniei despre simpatiile și amiciția pe care o păstrează poporul italian statelor

lor. Cu toată atitudinea rezervată de neutralitate a Italiei, s'a ordonat însă și în Italia o mobilizare parțială, chemându-se la arme soldații din anii 1889 și 1890, și subofițerii, împreună cu profesioniștii, din cei șapte ani din urmă. Se mobilizează în parte și marina italiană. Despre păstrarea neutralității, guvernul italian a dat următorul comunicat: «Aflându-se câteva puteri din Europa în stare de război, și fiind Italia în stare de pace cu toate puterile beligerante, urmează, că atât guvernul regelui, cât și cetățenii și supușii regatului, sunt obligați se respecteze datoriile neutralității, după legile în vigoare și după principiile dreptului internațional. Oricine va călca aceste datorii, va suferi urmările faptelor sale și dacă va cere trebuința, va fi pedepsit după lege».

Trupele rusești dela granița României.

Se lățise vestea, de mulți crezută, că trupele rusești să află la granițele României, și că guvernul rusesc ar fi cerut permisiune dela guvernul României, — amenințându-l cu ultimatum — ca să treacă cu ele prin regatul român, pentru a le putea trimite mai curând întru ajutorul Sârbilor. A fost însă numai un svon, isvorit din fantasia cuiva. Pentru că adevărat e, că toate trupele rusești, cari erau mai de mult concentrate în număr destul de mare dealungul Prutului, la granița regatului român, au fost acum retrase, parte încă Sâmbătă în 1 August nou, parte Duminecă dimineața. Chiar și paza pichelelor rusești a fost redusă în mod simțitor. Din acest fapt s'ar putea deduce, că Rusia nu are intențiuni agresive față de România, și că nu se teme nici ea de atacuri și de surprinderi din partea României.

Atitudinea României.

Despre cele hotărâte în consiliul de coroană, ținut Luni în Sinaia, s'a dat următorul comunicat oficios, la oarele zece noaptea: «Intr'un consiliu de ministri, prezidat de Maiestatea Sa Regele, și la care au luat parte: Principele Moștenitor de tron, președintele camerei, foștii preșidenți de consiliu și foști ministri, reprezentanți ai partidelor din opoziție, s'a examinat atitudinea pe care România trebuie să o aibă în împrejurările prezente, și cu aproape unanimitate a decis, că *România va lua toate măsurile pentru apărarea frontierelor sale*». Măsurile necesare militare au fost numai decât luate și ele constau în mobilizarea deocamdată a două corpuri de armată, pentru apărarea întregității proprii teritoriale, deci fără intenții agresive față

de nime. După consiliul de coroană, publicul care aștepta cu nerăbdare rezultatul, a făcut ovațiuni guvernului și opozițiilor, cari au luat parte la consiliu și în unanimitate (aproape) au luat hotărârile, cari cadrează cu demnitatea și cu interesele adevărate ale țării românești. Toți au fost felicități din toate părțile.

Nr. 8372 Bis.

Notificare oficială.

Tinerii, cari voiesc să fie primiți pentru anul școlar proxim 1914/1915 la cursul teologic în seminarul arhidiecezan, au să-și înainteze cererile la consistorul arhidiecezan până inclusive ultima August st. v. 1914, însoțite de următoarele documente:

1. Carte de botez dela oficiul nostru parohial respectiv;
2. Document de naștere dela oficiul de matriculant civil;
3. Testimoniu de maturitate din școalele medii;
4. Testimoniu medical despre starea sanitară.

Sibiiu, în 23 Iulie 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 8793 Școl.

Notificare oficială.

Tinerii, cari voiesc să fie primiți pentru anul școlar proxim 1914/1915 în secțiunea pedagogică a seminarului arhidiecezan, trebuie să-și înainteze cererile la consistorul arhidiecezan, însoțite de următoarele documente, până la ultima August st. v. 1914.

1. Carte de botez dela oficiul nostru parohial respectiv;
2. Document de naștere dela matriculantul civil de stat;
3. Testimoniul din anul ultim școlar.
4. Testimoniul dela medic despre starea sanitară.

Sibiiu, în 23 Iulie 1914.

Consistorul arhidiecezan.

Manifestul Țarului.

Luni a adresat Țarul Nicolae II următorul manifest populațiunii din întreaga Rusie: Din grația lui Dumnezeu, noi, Nicolae II, împărat și autocrat al tuturor Rușilor, rege al Poloniei, mare duce al Finlandei, etc., ne adresăm către toți credincioșii noștri supuși și le aducem spre știre cele ce urmează:

Rusia, rudă de credință și sânge popoarelor slave, și credincioasă tradițiilor sale istorice, nu a privit nici odată soarta lor cu indiferență; dar sentimentele de frăție ale poporului rus pentru slavi s'au desprins cu o unanimitate perfectă și o forță extraordinară în ultimile zile, când Austro-Ungaria a adresat Sârbiei reclamațiuni neacceptabile pentru un stat independent.

Trecând peste răspunsul pacific și condescendent al guvernului sârbesc, respingând intervenția binevoitoare a Rusiei, Austro-Ungaria s'a grăbit să treacă la atacul cu armele și a început să bombardeze Belgradul deschis. Am fost siliți de situațiunea aceasta de a pune pe picior de război armata și flota, făcând în același timp silințele de pacificare, căci sângele și avutul supușilor noștri ne e scump. Germania, aliata Austro-Ungariei, contrar speranțelor noastre și a relațiilor de bună vecinătate seculară, nețnând seamă de asigurările noastre, că măsurile luate nu urmăresc nici un scop ostil, a început să reclame suveranitatea lor imediată. Fînd refuzată, ea a declarat pe neașteptate război Rusiei, și azi avem datoria, nu numai să apărăm o țară înrudită și ofensată pe nedrept, dar avem datoria de a salvarea onoarea, demnitatea, integritatea și locul Rusiei printre marile puteri. Credem cu toată tărie, că toți credincioșii noștri supuși se vor ridica cu unanimitate și devotament spre apărarea pământului rus. Discordile interne să fiu uitate în acest ceas de amenințătoare încercări. Fie, ca unitatea dintre țară și poporul său să devină și mai strânsă, și ca Rusia, ridicându-se ca un singur om, să respingă atacul obraznic al drșmanului, cu încrederea adâncă în dreptatea onoarei noastre și cu umilă nădejde în providența atotputernicului. Chemăm, rugându-ne, binecuvântarea lui Dumnezeu asupra sfintei Rusii și vitezei sale armate. Nicolae.

Cătră națiunea franceză.

Președintele republicii franceze, în perfectă înțelegere cu membrii guvernului, a adresat națiunii franceze următorul manifest:

„De câteva zile situația în Europa s'a înrăutățit în mod însemnat. Pe lângă toate opintirile diplomației, orizontul s'a întunecat. In momentul de față își mobilizează mai multe națiuni puterile lor armate. Chiar și țări apărute prin neutralitatea lor, au crezut că trebuie să recurgă la aceste măsuri, din precauțiune. Puteri, a căror legislațiune constituțională și militară nu e egală cu a noastră, au început fără decret de mobilizare să facă pregătirile și să le continue, ceea ce e egal cu mobilizarea.

Francia, care și manifestă voința de pace, care împarte Europei sfaturi de moderațiune în zile tragice, și care a dat vii exemple de înțelepciune, și-a multiplicat opintirile pentru conservarea păcii lumii. Pregătindu-se acum pentru orice eventualitate, a luat primele dispozițiuni, indispensabile, pentru apărarea teritoriului său. Legislațiunea noastră nu permite însă perfectarea acestor pregătiri, fără publicarea unui decret de mobilizare.

In plina conștiență a responsabilității noastre, ne-am călca o sfântă datorință, dacă am da curs liber lucrurilor. Guvernul a dat tocmai acum un decret, reclamat de situație. Mobilizarea și starea de război apar între împrejurările actuale ca cele mai bune mijloace pentru asigurarea unei păci oneste.

Stăpânit de dorința ferbinte, ca criza să pramească o rezoluțiune pacinică, guvernul a luat măsurile necesare de precauțiune, și va continua cu silințele sale diplomatice. Sperăm, că va avea succes. Guvernul conțetează la trezvia nobilei națiuni, care nu va cădea într-o agitație nejustificată. Contează la iubirea de patrie a tuturor Francezilor, și e sigur, că în momentul acesta nu este

FOIȘOARĂ.

Triumful credinței.

(De Pierre l'Ermite.)

Era în toiul verii. Fire de aur se desprindeau din ghemul de aur de pe clarul bolții și așa de frumos se împrăștiau pr'n largul văzduhului. Un zefir ușor își mișca aripile mătăsoase și un freemăt domol înfripa frunzele crângului de munte.

Pe îngusta potecă ce duce spre crâng, un tinăr îndesat își îndrepta pașii spre zarea de brădet. Din când în când se oprea, ca să simtească cu toată căldura sufletului său învâpăiat feeria naturii, apoi per nea din nou la drum vesel și sglobiu, ca până acum.

Fluera și nu-i păsa de nimeni, căci îi ziceau doar Victor. Își luase bacalaureatul cu distincție, apoi tatăl său îl trimise în excursie, ca să se mai distreze după obositoare muncă a studiului.

Făcând o cale bunișoară se opri la umbra unui brad voinic, și cât ce se puse jos, un somn adânc îl răpi în lumea sa.

Și dormi, dormi, dar când voi să se scoale, o figură hădoasă se năpusti asupra lui și-l ținu locului.

— „Să nu te miști, că îndată te sugrum! răzni tâlharul. De-mi dai banii de

bună voie, pe aci ți-e calea; de nu, îndată ți curm zilele!»

Victor se gândi puțin, apoi zise cu ton așa de înduioșător, încât a înmuiat și irima tâlharului:

— „Te rog, dă-mi voie să mă cuget numai cinci minute;”

— „Nu-mi pasă! — răspunse tâlharul. — Eu cred că un domnișor ca tine are atâta minte în cap, ca văzându-și viața în joc, să nu glumească. Îți dau dară cinci minute de gândit.”

Victor zăcea ținut la pământ cu ochii închiși, ca și cum s'ar fi gândind la galbinii din pungă, pe cari în curând avea să-i piardă; dar deodată se smulse din mâinile inamicului, cu atâta putere, încât hoțul rămase încrămenit pe o clipă și se încmise o strejnică luptă pe moarte și viață. Hoțul era aproape biruit, dar concentrându-și toată puterea își ridică c'o rară dibăcie pumnalul în înălțime și așa-l izbi pe bietul tinăr, încât îndată se prăbuși la pământ fără simțiri.

— „Așa! Ți-am dat porția”, murmură hoțul, răzând cu poftă. „Gândia nemernicul că mă va îmbrăca. Dar e vânos băiatul, că de-abia am rășbit cu el.”

Apoi se aplecă spre nefericită-i victimă și despoindu-l de tot ce avea sărmanul tinăr, o luă la drum. Dar în rostogolirea unei clipe un gând nou îi veni în

minte: să se întoarcă și să-și tragă victima în un tufiș ca să nu-l vadă toată lumea, multă piardă, care va trece pr'n locurile acelea primejdioase.

Îl luă în spate pe bietul tinăr și plecă; dar încă nu ajunsese la tufiș, abea făcuse vre-o câțva pași și aude la spate un glas de om ce-ți însuflă respect și privind înapoi zărește un preot bătrân cu părul și barba ninse de oarna bătrâneții, avea o cartea veche în mâinile noduroase și un patrafir bătrân, poate mai vechiu ca barba. Lângă el sta uimit un moș cu pletele lungi și albe ca argintul și ținea în dreapta-i slăbită de vreme o cădelniță afumată.

— „Popo, vezi-ți de treabă — răzni hoțul, — că de nu, și ție îndată-ți fac sfârșitul. M'ai înțeles?!”

— „Nu merg nici un pas, până nu voi afla ce s'a întâmplat aici!” — răspunse preotul cu glas liniștit și pronunțat.

— „Nu mergi? — zise din nou hoțul, — atunci stai să te aștern eu și pe tine aici lângă domnișorul acesta!”

— „Acea nu o vei face, că eu am un apărător mai puternic, mai puternic decât tine!”

— „Ce apărător? De altcum ce mai toc eu la urechea surdului? Spune mi te duci sau nu?”

— „Nu!”

— „Atunci să mori!” Și zicând ace-

stea se năpusti cu pumnii înleștați asupra bătrânului preot, apostol al credinței.

Preotul sta nemișcat și ca la o șoaptă divină își trase din buzunar un servet, unde se afla sft. cuminecătura și ridicându-l în sus, zise:

— „Îndărât, nu te apropia!”

Hoțul rămâne încrămenit și cu ochi de foc privește spre preot.

— „Ascunde... ascunde!” strigă tâlharul.

— „Uite... aici ți-e Domnul Dzeul tău! In față lui vrei să săvârșești o crimă ca aceasta?” — îl întrebă preotul și făcu un pas spre el.

— „Ascunde”, se ruga mereu omul fărădelegii.

— „Nu ascund! Intoarce-te!”

— „Nu se poate. E prea târziu.”

— „Părerea de rău nici când nu e târzie. Spune-mi, tu ai omorât pe tinărul acesta?”

— „E numai rănit.”

— „L-ai jefuit?”

— „Da.”

— „Dă-i înapoi, tot ce i-ai luat!”

— „Doar nu-s nebun! Eu atunci din ce trăesc?”

— „Îți câștig eu lucru; până atunci vei rămânea la mine.”

nici unul, care să nu fie gata a-și face datorită. Nu există partide, ci există numai o Franca, pacinică și rezolută Franc. Există numai o patrie, a dreptului și a dreptății, unită în liniște, în veghere și demnitate.

Cântarea

ca factor al promovării creșterii morale în școala populară

de G. H. Preșmerianu
(Fine).

În ultima analiză prin educația aceasta se are în vedere însuși ridicarea moralității elevului, prin cântare.

În general lăsat se și poate zice, că tot oamenii cu suflet muzical au fost și de un moral recerșător, oameni de o viață plină de virtuți. Eu totdeauna am fost condus de principiu, că un om cu suflet de rând nu poate fi un artist în adevăratul înțeles al cuvântului. Și chiar în judecarea valorilor artistice am fost exclusiv condus de această părere care cred, că nici nu dă greș.

Iată de ce mod de a raționa, am fost condus. De vizi la omul pretins artist care trăiește numai pentru artă, urmă de pizna, îngustime de inimă, lipsă de recunoștință, sau alte scăderi de felul acesta, pot fi încredințat, că n'au de a face cu un adevărat artist. Simțul pronunțat pentru frumos, după cum se exprimă în cântare sau muzică peste tot, face trecerea sau puntea de aur în țara plină de soare a simțămintelor generale ale frumosului. Tot mai această punte nu o poate trece, de cât omul ce își știe liber sufletul de greutatea unei sarcini, pe care ni-o pune pe umeri o neînfrântă înclinare spre viața senzuală. Aceasta ne suprimă partea cea mai fină a existenței noastre. Numai omul care și-a curățat sufletul de toate patimile de rând, așa ca să poată zice cu Beethoven: „Gott! Du siehst herab auf mein Inneres, du kennst es, du weißt was Menschenliebe und Neigung zum Wohltun darin hausen“ va fi în stare să facă această trecere.

Nu pot să suprim un gest de dispreț, când aud pe unii ridicând în slavă geniul creator al cutărui individ, care nimic nu întruște în ființa sa din acele condiții, cari se cer pentru a putea crea ceva strălucit în artă și cari formează acea trinitate nedespărțită: „O energie bărbătească, o frăgezime și gingașe și femească și nu mai puțin și o naivitate de copil“. (Reinhold Begas). Având în vedere aceste mari folose pentru un adevărat educator în domeniul artei și deci și pentru instructorul artistic muzical, trebuie să fie ora de instrucție artistică și deci ora de cântare mai mult ca un simplu complex de încercări pedagogice sau de observații în domeniul psihologiei tonurilor. Pentru el trebuie să fie această mai mult ca un mijloc pentru câștigarea materială a unui întreg melodic.

Ora de instrucție artistică trebuie să fie pentru discipul un timp potrivit pentru a putea pătrunde în sferile mai înalte spirituale.

În acea oră sufletul lui trebuie să-și ia sbor în înălțimile cele mai de sus, unde și se deshidă o privilegiu minunată, de unde ochiul sufletesc să poată să plutească în veciniciile depărtări și în sus până la înălțimile de lumină, pe ale căror culmi strălucitoare se odihnește reflexul unei lumi de vecinică bucurie și de strălucitoare fericire (Löbmann).

— „Nu ț-e frică de mine? Nu știi, că eu te pot omorâ?“

— „Nici prin gând nu-mi trece“.

Pe o clipă liniștea își lăsa aripa sa tainică între acestea două ființe deosebite.

Talharul privea mult înainte. Își mișca capul, ca și când o durere i-ar mistui irtentul, apoi decedat apucă traista de după cap, o aruncă la pământ, puse frumos lângă ea un ciob frumos de aur și un portmoneu galbeniu. Nu mai zise nici măcar un cuvânt, ci plecă la drum.

— „Așteaptă! Unde mergi?“ îl întreabă preotul.

— „Nu știu, dar să nu mai fi aici“.

— „Vino cu mine!“

— „Nu pot. Sunt nemernic“.

— „Te vei îndrepta. Ascultă-mă: Eu voi merge la un bolnav, ca să-ți pregătesc pentru calea vecinicii, tu însă până atunci te cobori în vale, ia apă de acolo și caută să descepi pe tinărul acesta, care ți-a căzut jertfă“.

— „Crezi doar că eu mă voi duce?“

— „Da“, răspunse preotul cu tărie și cu convingere.

— „Nu ț-e teamă, că voi pregăti și eu pe acesta pe calea vecinicii?“

— „Nu! Tu nu vei putea face așa ceva, sau doar m'am înșelat în tine?“

— „Nu... nu te-ai înșelat, părinte! Du-te numai liniștit la bolnav, căci pe când te vei întoarce, totul va fi în ordine.“

Mai evident și mai direct este efectul real al cântării. Aici e de a se aminti însăși partea distractivă a cântării și deci și recreatoare de suflet. Cine mai poate adevărat dubita în influența înveselitoare, ce o are muzica asupra sufletului elevului?

Aceasta mai ales în timpul de repaus dintre orele de studiu se preface într-o adevărată binefacere fiziologică.

În legătură cu diferitele mișcări corporale îndeplinite în liber, elevul își recreiază și întărește plămânii.

Ce a îndemnat pe Englezi să introducă în școlile lor obiceiul frumos, ca copiii dimineața înainte de a se așterne pe lucru, în școală cântă în cor câte un cântec, decât tocmai faptul, că ei își dau seamă întrucât sporește pofta de muncă a elevului prin aceea, că în procurarea puțină distracție prin cântare. Prin aceasta mai slobozim puțin frâiele disciplinei, ce trebuie să stăpânească în școală, de multe ori prea chinător mai ales la predarea studiilor mai abstracte, dar și mai ales la predarea lecțiilor sarbede, de cari elevul abia apucă să scape.

Dar chiar și în decursul prelegerii e de recomandat a folosi cântarea spre a ilustra câte ceva; căci copilul al cărui suflet a primit din căldura sufletului nostru, din vocea bună și din dispoziția noastră de pretincoasă intimitate, ce neconștient trebuie să stăpânească pe învățător la cântare, — e mai primitiv, mai dispus și la primirea celorlalte cunoștințe de natură mai abstractă.

De împrejurarea aceasta m'am folosit în calitate de învățător, și pot zice că rezultatele dobândite au întrecut toate așteptările. Nu înțeleg aici numai rezultatele în cântare, ci și însuși materialul a unui număr de cântări, de cari elevii mei au învățat un număr considerabil, chiar fără ca să fie depus o muncă prea mare, ci și în cântare succesele dobândite în celelalte obiecte de învățământ.

O atitudine binevoitoare de a învăța pe întrecute se observă la fiecare elev, și mai ales la elevii, cari aveau partea leului la cântare. Numai așa îmi esplic această amănunțită purtare, această silință, că elevii se simțeau oarecum îndatorați față de învățătorul lor despre care erau convinși, că nu se îndestulește a le lumina mintea, ci și să silință a le nobilita și inima, călăuzindu-i în platelile pompoase ale frumosului prin cântare. Și tot așa nu mai puțin a le înveseli inima, făcându-le parte de fel și fel de distracție împreună cu cântarea. Și elevul trebuie deobligat pentru ca să-i putem câștiga bunăvoința și nesilita dragoste de muncă. Din partea lui încă se cere o jertfă prin muncă încordată ce o desfășura în școală, deci jertfele acestea așteaptă încă o răsplată. Răsplata aceasta nu va costa cine știe ce jertfă. Să li-o procurăm dară elevilor pe lângă o cât mai prietenoasă ținută, pe care trebuie să o avem în timpul de pauză, — făcând pe elev să se apropie cu cea mai mare încredere și cu un simț de alipire fascică către noi, și prin distracțiile ce le pregătim elevilor punându-i să facă feliurite mișcări, marșuri, înșeșite de cântare, atât de plăcute lor!

Putem fi atunci siguri, că le-am câștigat dragostea, încrederea și recunoștința, cari nu vor întârzia să se arete ca tot atâți factori întru promovarea și facilitarea mersului bun al instrucției.

Închei în nădăjdea, că aceste rânduri, cari sunt rezultatul experiențelor mele îndelungate, vor avea darul să trezească interesul învățătorimei noastre și astfel vor

Preotul făcu un semn pretincoș fiului nenorocit al crângului și se îndreptă împreună cu crâșnicul spre bolnav, ca să mai câștige pentru împărțirea cerească un suflet sbuciumat.

Creștinii priveau cu mirare în suflet la preotul lor, care venea așa de vesel pe strada sătulețului sămănat în preajma unei vălece plângătoare. După el cu pași mari venea o figură pocită, care ducea pe brațele-i de fier un tinăr rănit.

Sora preotului își da toată silința în îngrijirea tinărului, vrea să-l vadă fericit. Victor în urma tratării serioase în curând își recăpătă puterea și vigoarea de mai înainte.

Nu știa cum să le mulțamească pentru atâta bunăvoință. Plecă apoi spre casă.

Hoțul se împretini și el cu cășnicia vieții dela sate, cu scurgerea aceea lină și monotona a vremii, câștigându-și prin munca cinstită a pămii pâinea de toate zilele. Dar s'a și sforțat destul, căci era de mult obișnuit cu jaful. Îl vedeau sătenii în fiecare zi, furecând poteca spre bisericuță, unde neconștient se vrua la acela, pe care în desigur codrului avuse norocirea de a-l cunoaște... la Isus Cristos.

Traducere de Aurel Nan.

servi de îndemn întru punerea în aplicare a acestor sfaturi date cu cele mai sincere intențiuni de a servi cauza înaintării neamului nostru.

NOUȚĂȚI.

Darul suveranului. Monarhul nostru a dăruit o jumătate de milion de coroane pentru Crucea roșie austriacă și pentru familiile celor convocați la arme din Austria. O sumă în aceeași mărime a dat și Crucii roșii ungare și familiilor celor chemați la arme din Ungaria; iar alte 100,000 coroane pe seama familiilor celor convocați în Bosnia.

Plecarea moștenitorului de tron. Arhiducele Carol Francisc Iosif și soția sa arhiducesa Zita au plecat dela Budapesta Miercuri după amiază și s'au întors la Viena.

Dela comitat. Comisiunea administrativă a comitatului Sibiu își ține ședința ordinară lunară în 8 August, d. a. la orele 3. în sala mică de ședințe a casei comitatense.

Mama răniților. Din inițiativa unui grup de doamni și doamne din București s'a înființat societatea *Mama răniților*, cu scop de a organiza ateliere, unde să se lucreze pansamente și rufării pentru armați. În ateliere, care vor fi răspândite și în alte orașe, au să lucreze doamne și domnișoare sub conducerea comitetelor.

Din Albania Comisiunea internațională albaneză, în urma conflagrației europene, s'a dizolvat. Vasele de război engleze au părăsit orașul Durazzo.

Prețul alimentelor în Sibiu. Autoritățile pieței sibiene au stabilit următoarele prețuri, cari au să fie observate neconștient de vânzătorii și de cumpărătorii: Unsoare de porc: 1.80—2 cor.; untură 1.76—1.92; slănină nouă 1.60—1.90; slănină veche 1.80—2.20; pâine neagră 38 fil.; pâine albă 48; pâine de săcară 36; făină nr. 0 cu 54 fil.; nr. 1—53 fil.; nr. 2—52 fil.; nr. 3—51 fil.; nr. 4—50 fil.; nr. 5—49 fil.; nr. 6—48 fil.; nr. 7—46 fil.; nr. 7½—40 fil.; nr. 8—30 fil.; făină de encuruz 28 fil.; orez 40—80 fil.; gris 54—60; arpăcaș 40—72; linte 68—80; mazere 60—80; zahăr cubic 1 cor.—1.04; zahăr în căpățână 98 fil.—1 cor.; 1 litru de fasole 28—32 fil.; 5 ouă 40 fil. Publicul este rugat a se ține strict de prețurile acestea. Arătări se pot face la poliția orașului (ușa nr. 5).

Prisonieri sârbi. În 2 August noaptea au fost aduși la Arad 117 sârbi din Sărbia, escortați de soldații noștri: sunt cei dintâi prizonieri în războiul actual. Intre ei se găsește doi ofițeri, unul dintr'înșii este fiul generalului sârb Patnic. Toți 117 au fost internați în fortăreața Aradului. — Alți prizonieri în război — în număr de 200 — au sosit la Viena.

Se pregătesc și polonii. Pădăritul pentru independența Poloniei răspundește în masele poporului din Polonia rusească un apel, care se termină cu cuvintele: „Este aproape clipa, când cel mai mare dușman al nostru, Rusia, are să ajungă în starea, care ne va da putință de a-i sfărma lanțurile. Intreg poporul polon, ca un singur om, trebuie să stea în fața Rusiei, și să-și răzbune suferințele de veacuri, stărpind orice urmă de stăpânire rusească pe pământul polon. Toțiceisetoși de libertate și încrezători întru viitor mai bun al națiunii noastre, să se pregătească fără întârziere la luptă în contra Rusiei, ca în momentul când trupele ce-e dintâi ale răsculaților poloni se ivesc în Polonia rusească, fiecare să fie gata de a intra în activitate.“

Universitatea și războiul. Rectorul universității din Budapesta se adresează către studenții universitari, cari nu sunt obligați a se prezenta la serviciul de arme, invitându-i să se anuțe la rectorat și să-și ofere serviciile în calitate de îngrijitori ai bolnavilor și răniților militari.

Caz de moarte. Episcopul *Bonomelli* din Cremona, unul dintre cei mai învățați și mai distinși prelați italieni, a decedat zilele trecute. Cetitorii noștri își vor mai aduce aminte de interesanta sa lucrare, referitoare la „datorințele preotului în secolul al XX-lea“ care am publicat-o înainte cu mai mulți ani în coloanele ziarului nostru. Dar nu numai un mare scriitor și un mare orator a fost decedatul, ci și un mare oerotic al celor asupriți și suferinzi. Odihnească în pace!

Export oprit. Monitorul oficial publică ordinul guvernului cu privire la oprirea exportului pentru următoarele articole: Grâu, ovăs, păstăioase, orez, făină, cărnățării, conserve, pâne, ouă. Afară de acestea sunt oprite de a fi exportate: vite, oi, capre, porci, cai, măgari, porumbi, fân, paie, tărate, cărbuni, piei, uleiuri, benzină, bumbac, haine gata, corfe, ghete, opinci, articole de fer, de bronz, oțel etc., automobile, biciclete, mașini de sburat, aparate medicinale și chirurgicale, orice materii explozive, patrone ș. a. Ministrul de finanțe este autorizat, ca în cazuri speciale și în înțelegere cu ministrul de război, să acorde permisiune de export pentru articolele de mai sus.

Revista „Lucașărul“ aduce la cunoștința publicului românesc, că din cauza evenimentelor nu poate să apară, decât numai după încheierea campaniei militare. Abonații vor fi însă compensați la vremea sa cu mai multe numere duble.

Agenți ruși. Un mare număr de agenți și ofițeri ruși, cum se scrie din Berlin, cutrieră prin țară. Siguranța imperiului pretinde, ca nu numai organele oficiale, ci și întreg publicul să dea mână de ajutor la descoperirea primejdișilor indivizi. Prin o lucrare de felul acesta or ce persoană poate contribui, ca războiul să aibe un sfârșit norocos.

Războiul pe sate. Un țaran își ia rămas bun dela copiii săi, cari îl înconjoară plângând, și le zice: „Lăsați copiii, nu mai plângeți! Mai bine spuneți-mi ce vreți să vă aduc din război?“ — Cel mai mic, ca de 3 ani, răspunde: „Tată, mie să-mi aduci un muscan“.

Inscripții în limba română. Direcția căilor ferate austriace, din Cernăuț a dispus ca inscripțiile din vagoane de persoane de pe linia ferată Hatna-Vatra Dornei să fie făcute și în limba română. Ar fi timpul ca inscripții românești să se introducă nu numai pe liniile ferate bucovinene, ci și pe liniile căilor ferate ungare.

Familii refugiate. Din Turnu-Severin se vestește, că z'nic sosesc acolo numeroase familii sârbești refugiate, care și-au părăsit averile și au scăpat în România. Intre cei refugiați se găsește și dezertorii militari.

Ziare sistate. *Branik* și *Zastava*, ziare cotidiene sârbești din Neoplanta, anunță că-și sistează apariția până la alte vremuri.

Anunț. În urma ordinului dat de ministrul r. u. de comerț, cu ziua de 4 August 1914 și-au început activitatea poștele de campanie. Oficiile și agenții poștale primește trimiteri în comunicația lor cu poștele amintite; însă telegramele particulare și vorbirile particulare la telefon cu cei plecați la război sunt oprite.

Pod provizor. Fapte mai însemnate pe câmpul de război se pot aștepta numai după ce va fi trecut frontiera. Și chiar și atunci urmează mai întâi să se facă recunoașterile; iar cu acest prilej se pot întâmpla ciocniri mai ales între trupele de cavalerie, trimise să cerceteze pozițiile dușmanului. Unii dintre cetitorii nemilitari vor crede, că trecerea Dunării va fi o problemă grea și primejdioasă, deoarece podul dela Șeșlin este stricat. Trecerile de până acum peste Dunăre s'au executat fără greutate prea mari, chiar și trecerea fluviului la Aspern, 1809, în războiul purtat de Napoleon cel Mare, a izbutit cu toată apărarea vitejească ce i s'a opus. Trecerea se face așa, că mai întâi sub scutul artileriei se trimite cu luntri, vapoare ș. a. o trupă peste râu; trupa aceasta are de scop să țină puterile dușmane la distanța convenită, până când podul este construit. Îndată ce lucrarea e terminată, se începe trecerea puterilor armate pe pământul dușman. Cel mai temut inamic al podului improvizat este mina plutitoare, care o lasă pe apă cel ce apără linia râului. Dacă o mină lovește o parte a podului, explodează și zdrobește alcătueala. Pentru a împedea nimicirea, se întrebuițază *contra-minz*, care nu este altceva decât un obstacol așezat în sus de pod: minele plutitoare ating obstacolul și explodează înainte de vreme. Trupele noastre au izbutit, în lăta la începutul operațiilor, să prindă două vase sârbești, care transportau mine plutitoare: capturarea aceasta curajoasă este împreună cu un mare folos, și dovedește că ofițerii și soldații noștri își cunosc datoria cu temei și o împlinesc cu dispreț de moarte.

Nr. 245/1914 of. prezbit. (567) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala elem. confesională gr. or. română din parohia Ciceu-Corabie, prin aceasta se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima lui publicare în „Telegraful Român“.

Dotățiunea împreună cu acest post este: salar fundamental de 1200 cor., din care 400 cor. dela popor și 800 cor. ajutor de stat, uzat deja și de învățătorul anterior, — apoi locuință în edificiul școlar și grădină.

Alesul învățător este obligat, pelângă datorințele legali, a conduce elevii în Dumineci și sărbători la biserică și a cânta cu ei acolo la sfânta liturgie, precum și a instrua elevii școlai de repetițiune.

Concurenții au a-și așterne rugărilor instruite conform legii, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis și a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare la biserică acestei parohii pentru a-și arăta dexteritatea în cântări și a se face cunoscuți poporului.

Dej, 17 Iulie 1914.

Oficiul protopresbiteral al tractului Dej în conțelegere cu respectivul comitet parohial.

Teodor Herman
protopresbiter.

Nr. 412/1914 (563) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului II învățătoresc de nou sistemizat din comuna Bedeleu, protopresbiteratul Lupșe, pe baza rezoluțiunii conzistoriale din 26 Iunie a. c. Nr. 8198 școl. 1914, se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima inserare în „Telegraful Român“.

Emolumentele: a) Salarul în bani conform § 4 din art. de lege XVI 1913, anume dela comuna bisericească cor. 100. — iar restul asigurat cu ajutor de stat prin rescrip-tul ministerial Nr. 187.156/1914; b) Relut de grădină cor. 20—; c) Locuință în natură deocamdată o odaie

Dela ales, afară de celelalte datorințe oficiale, se cere să aibă aptitudinile muzicale, spre a putea înființa cor bisericesc și a conduce strana stângă în biserică la utrenie.

Concursurile înzestrate cu documentele recerute, să se aștearnă subscrisului în termenul deschis.

Concurenții pe lângă prealabilă înștiințare aici se pot prezenta în comună spre a cânta și a face cunoștință cu popoul.

Ofenbaia-Aranyosbánya, 14 Iulie 1914

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al Lupșei în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Vasile Gan
protopop.

Nr. 653/1714. (559) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului al II-lea (nou-sistemizat de învățător la școala noastră confesională din Crihalma protopresbiteratul Cohalmului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post sunt: salar fundamental 1200 cor., din care 100 cor. dela biserică iar restul ajutor de stat deja votat, plus gradațiunile de salar prescise de lege. Apoi cvartir liber în edificiul școlai, grădină de legumi și un echivalent corăspunzător în bani pentru lemnele de foc.

Alesul e îndatorat a forma cu elevii cor în mai multe voci și a cânta cu ei regulat răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs să vor înainta subscrisului oficiu în termenul indicat.

Cohalm, în 15 Iulie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Cohalmului în conțelegere cu comitetul parohial din Crihalma.

Ioan Bercan
protopop.

Nr. 353/1914. (561) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de parch în comuna bisericească gr. or. română de clasa III Orăștioara-de-jos, din protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Doritorii de a ocupa acest post se trimit, până la termenul cuvenit, rugărilor concursuale cu documentele recerute de legile în vigoare la subscrisul oficiu și să se prezinte la biserică spre cunoștere, cântare și eventuală servire.

Orăște, la 9 Iulie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. român.
Vasile Domșa
protopresbiter.

Nr. 94/1914. (553) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea a lor 2 catedre dela **Gimnaziul public român gr.-or. din Brad** se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ și anume:

Un post de profesor ordinar cu grupa de specialitate Științele naturale și Geografia.

Un post de profesor ordinar cu grupa de specialitate Latina și Greca eventual și Româna.

Salarul se plătește câte 2000 cor. din fondul gimn. iar diferența din întregirea dela stat și cvartir câte 400 cor. tot din fondul gimnazial.

Petițiunile sunt a se așterne în termenul deschis la adresa subsemnatului președinte.

Brad, la 12 Iulie 1914.

In conțelegere cu comitetul reprezentanții gimnaziului public rom. gr.-or. din Brad.

Vasiliu Damian
președinte.

Nr. 253/1914. (546) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățăto-rești dela școlile noastre confesionale gr.-or. române din comunele mai jos însemnate în tractul Hațegului, se publică concurs cu termen de 25 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. **Fizești**, salar 1000 cor. dela biserică, locuință în edificiul școlar, lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

2. **Luncani**, salar 600 cor. dela biserică, cvartir în natură și lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

3. **Petrila-Brad**, salar 600 cor. dela biserică, locuință și lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

4. **Petrila-Lunca din sus**, salar 600 cor. dela biserică, cvartir și lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

5. **Petroșeni**, salar 600 cor. dela biserică, cvartir în natură și lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

6. **Valea-Sângeorgiu**, salar 600 cor. dela biserică, cvartir în edificiul școlar și lemne de foc. Intregirea salarului e cerută dela stat.

Învățătorii aleși sunt datori a conduce copii în Dumineci și sărbători la biserică și a cânta cu ei răspunsurile liturgice, iar cel din Petroșeni, dacă va putea înființa cor bisericesc cu aduții, va primi o remunerație specială dela biserică.

Concurenții vor înainta petițiile lor înzestrate cu documentele recerute subsemnatului oficiu în termenul deschis și se vor prezenta în comună spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 9/22 Iulie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Hațeg.

Dr. Cornel Popescu
protopop.**Prospect.****Internatul cel nou din Brașov**

pentru elevii școlilor românești (gimnaziu, reale, comerciale) din Brașov s'a deschis în 1 Septembrie 1912.

Clădirea e impozantă, aproape de școală, și are:

- sale spațioase și luminoase de dormit (cu paturi de fier, cu somieră și salte);
 - sale luminoase de studiu;
 - sale separate de mâncare (sofragerii);
 - coridoare spațioase, închise, luminoase;
 - conduct de apă (din izvoare de munte);
 - local propriu de baie cu dușuri;
 - încălzire centrală (calorifer);
 - infirmierie (spital) în grădină;
 - grădină mare cu pomi;
 - cât mai curând; lumină electrică.
- Elevii internatului capătă:
- hrană bună și igienică;
 - sprijin la prepararea lecțiilor;
 - baie;
 - tratament medical;
 - supraveghere, lăsându-li-se însă peste zi și libertatea cuvenită.

Internatul e proprietatea școlilor și bucătăria se conduce în regie proprie.

Taxa de 1 elev e 700 cor. pe an și se plătește în 4 rate anticipative, eventual și lunare.

Condițiunile de primire. Cererea de primire se va da până în 15 Aug. n. și va fi însoțită de următoarele acte:

- Ultimul testimoniu școlar.
- Acte de naștere.
- Act de revaccinare (numai pentru elevii claselor I-IV. gimn. și reale.)
- Atestat medical, că elevul e sănătos.
- Declarațiune legală, că părinții se supun normelor cuprinse în regulamentul internatului și admit în caz de proces competența judecătorei din Brașov.

Fiecare elev va aduce ca sine:

- 6 cămăși de zi.
- 4 cămăși de noapte.
- pantaloni de baie.
- 6 izmene. (544) 3-6
- 12 batiste.
- 12 părechi de ciorapi.
- 6 ștergare.
- 3 cearceafuri de pat.
- 1 plapomă cu nasturi.
- 3 cearceafuri de plapomă cu găuri pentru nasturi.
- 1 pernă de cap.
- 4 fețe de pernă.
- perie de cap, de dinți, de haine, de ghete, peptene des și rar, săpur.
- 2 părechi de ghete și pantofi de noapte.
- 6 șervete de masă și câteva cărpe de praf.

Chipul și uniforma obținută la școlile noastre din Brașov. (Aceste se pot comanda după înscriere. Chipul e obligat dela cl. III. în sus, iar uniforma dela cl. V.)

Toate aceste lucruri trebuie consemnate într'un inventar scris în 2 exemplare.

Părinții vor însemna cu arnieu roșu rufele și hainele cosând pe ele numărul, ce se va da deodată cu răspunsul de primire. Rufe defectuoase (strențuite) nu se primesc.

Pentru asigurarea locului în internat se cere plățirea momentană a taxei pe una sau mai multe luni. Orice epistole, precum și banii se vor trimite la adresa: Ioan Petrovici, profesor gimnazial, Brassó (Brașov), Str. Prundului 39, care va da toate informațiunile și deslușirile necesare.

Ca să nu fie nimenea expus de a fi refuzat în timpul ultim, e bine ca cererea de primire sau cel puțin de prenotare, să se trimită cât mai curând.

Direcțiunea internatului
(Strada Prundului — Porond u. Nr. 39).

Ad Nr. par. 74/1914. (543) 3-3

Concurs.

În sensul ordinului Prea Veneratului Consistor Arhid. dela 12 I. c. Nr. 7248 Școl. prin aceasta se publică concurs pentru ocuparea definitivă a postului de învățător dela școala noastră conf. gr.-or. din **Panic**, (ang. Gyeröfalva), tractul C'ujului, cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Salarul în bani, cel statorit prin art. de lege XVI: 1913, din care 600 cor. din repartitiie pe popor, solvibile în rate trei lunare antic pative, iar restul din ajutorul de stat, votat sub Nr. ministerial 2033/1914 VI. și care se va pune în curgere pe baza documentelor învățătorului care va fi ales.

b) Cvartir frumos și deplin corăspunzător în școala cea nouă;

c) Lemnele necesare în sala de învățământ pentru cvartirul învățătoresc se va îngrijii însuși învățătorul de emne trebuincioase;

d) 1/4 jug de grădină, eventual 20 cor. anual;

e) Dreptul de folosință a unei sesiuni întregi din pășunitul și pădurea foștilor urbanaliști.

Învățătorul ales va fi obligat a propune în școala cotidiană și de repetițiune toate obiectele de învățământ, deci și relig'unea, a cereea însuși regu'at Sf. Biserică și a conduce și elevii la sf. Biserică în toate Duminecile și sărbătorile de preste an și a cânta cu ei la Sf. Liturgie.

Învățătorul sau învățătoarea aleasă care va desvolta o activitate extra școlară folositoare poporului d. e. formând un cor în mai multe voci, sau pe terenul industriei d: ca să se va bucura și de o remunerațiune deosobită și de sprijinul și iubirea poporului.

Concurenții își vor înainta petițiunile de concurs în termenul susamintit la P. O. Oficiu Protopresbiteral al C'ujului și vor avea a se prezenta înainte de alegere la biserică noastră pentru a fi cunoscuți și din partea poporului.

Eventuale informațiuni încă, dă bucuros concurenților oficiul parohial de aici.

În fine se observă, că școala noastră e nouă și dep'in corăspunzătoare cerințelor legii și că e provăzută cu mobilier nou și cu toate aparatele de învățământ prescise de lege.

Panic, 24 Iunie 1914.

Comitetul parohial.**Contabilitate dublă**

și **calligrafie** în 6 săptămâni se poate învăța perfect. Succes garantat. Scrisori de mulțumită și recunoștință stau la dispozițiunea ori și cui Sibiu, strada Fingerling Nr. 1.

(472) 13-15

Atelierul tehnic pentru dinți

strada Măcelarilor Nr 30

a lui (562) 2-3

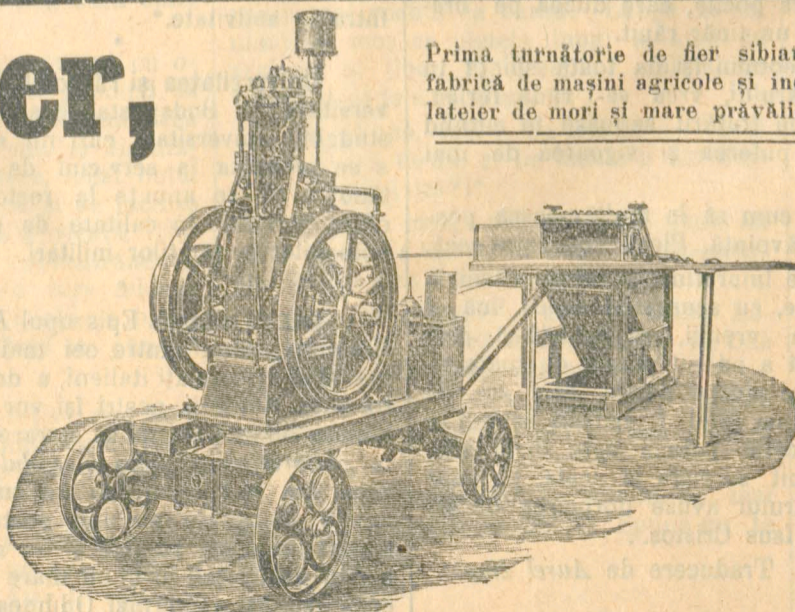
E. Dieker

iarăși s'a deschis din 1 August st. n. 1914.

Sam. Wagner,**Atențiune!**

Doritorii de-ași procura mori, cilindre pentru asortat făină, pietrii de mori de orice calitate, tot soiul de mașini și unelte agricole, mașini de lână, piua pentru abale (postav), tot soiul de motoare dela cel mai mic și până la cel mai mare, cu un cuvânt tot soiul de mașini, precum și Traverse, Cement, Trestie, Chei pentru ziduri, toate fierăriile trebuincioase la clădiri (edificări).

În bogata și bine asortata sa prăvălie de fier se găsec toate sculele pentru meseriași, fierar,

Prima turnătorie de fier sibiană, mare fabrică de mașini agricole și industriale, lateier de mori și mare prăvălie de fier

Sibiu-Nagyszeben,Târgul fânului
= Nr. 1 =

tâmplari, dulgheri etc., cu prețurile cele mai moderate și condițiuni foarte avantajoase.

Cine are lipsă de ceva din aceste specificate obiecte, să nu cumpere dintr'alt loc până nu se va informa în prima linie la marele fabricant Wagner, atât despre calitatea celui obiect, cât și despre prețuri și condițiuni.

Acesta e cel mai bun izvor de procurat marfă de primul rang și în comparație foarte ieftin.

Nu Vă lăsați seduși de agenți, mergeți sau scrieți în persoană la sus numita firmă. (410) 20-52

Cataloge se trimit gratis și franco.